

El diari de la Tina

Llegeix el diari personal de la nostra amiga Tina, una nena a qui li agraden molt les arts escèniques i, és clar, és un “cul inquiet” del Club EscenaFamiliar

www.escenafamiliar.cat/club/el-diari-de-la-tina

El portal dels espectacles familiars a Catalunya

El diari de la Tina

14.01.2015

El regal d'aniversari

Estimat diari, sóc la Martina (però a mi m'agrada més que em diguin Tina) i tinc 4 anys. Els vaig fer divendres i com a regal els meus papes em van donar dues coses: la primera ets tu, perquè et pugui anar explicant tot el que em passa; i la segona és una cosa que em va fer moltíssima moltíssima il·lusió: anar al teatre!

Vaig anar-hi diumenge al matí amb els papes i el Pau (el meu germanet gran, de 6 anys) i va ser tota una experiència! Em va encantar! Els papes ja m'havien dit que m'agradaria, però jo em pensava que m'avorriria... Perquè també em van dir que havia d'estar quieta, en silenci i ben asseguda mirant endavant... Havia de ser, segur, un rotllo! Però no!! ☺

Mira, només arribar al teatre em va sorprendre l'edifici, era tan enorme, bonic i elegant! Hi havia molta gent, però vam fer cua igual que a l'escola i de seguida vam poder entrar. El papa portava les entrades a la mà i me les va donar perquè les ensenyés jo al senyor de la porta. Ho

vaig fer com em va dir i el senyor les va estripar totes una mica, pel costat, i me les va tornar. Una, la meva, me l'he quedat de record! L'he posat a la capsa secreta dels tresors, on hi guardo totes les coses que m'agraden.

Doncs això, després d'estripar les entrades una mica molt poquet el senyor de la porta ens va convidar a entrar. Teníem unes butaques assignades per tots quatre (vam seure, en aquest ordre, el papa, el Pau, jo i la mama) i en cadascuna hi havia un paper amb la foto de l'espectacle. Vaig veure que hi havia molta lletra i la mama em va dir que al text s'hi explicava la història que anàvem a veure i també tota la gent que havia treballat per fer-la. Això últim no ho vaig acabar d'entendre, perquè hi havia una pila de noms! Però bé, ja ho preguntaré.

El teatre era ple de nens i nenes (hi havia un nen de l'altra classe dues files endarrere) i tots estàvem molt nerviosos i amb ganes que comencés la funció. La mama em va explicar que s'estaven a punt d'apagar els llums, però que no tingués por i que només seria un moment. I sí, de sobte ens vam quedar a les fosques, però de seguida es va il·luminar l'escenari. En aquell instant em vaig oblidar de tot i de tothom. Només volia saber què passaria! No em volia perdre ni un detall, així que vaig estirar molt el coll i vaig obrir al màxim els ulls i les orelles.

Els personatges, els vestits, els decorats, la música... tot era molt bonic i els actors ho van fer molt bé! Era com si hagués entrat a dins d'un conte... I, de cop, tothom va començar a aplaudir. S'havia acabat! Vaig aplaudir tan fort com vaig poder i molta estona, crec que vaig ser l'última en parar. Llavors la mama em va preguntar si m'havia agradat i li vaig respondre que sí, és clar, molt moltíssim! i que hi volia tornar diumenge que ve. I saps què? Em va dir que d'acord, que ja miraria què podíem anar a veure!

Aquella nit vaig somiar que tornava al teatre, però aquest cop sí que estava tota sola. Tornaven a fer la funció, una vegada i una altra, només per a mi. Crec que vaig dormir tota la nit amb un somriure als llavis. Ah! Després li preguntaré a la mama si ja ha decidit quin serà el nostre proper espectacle!!

Tina

Ja ho veus, amic, la Tina se'ns acaba de convertir en un cul inquiet! I tu, recordes com vas viure la teva primera vegada al teatre? Escriu-nos-ho aquí i, si ho prefereixes, envia'ns un dibuix a club@escenafamiliar.cat.

El diari de la Tina

10.02.2015

Hi ha molts tipus d'espectacles!

Estimat diari, recordes que et vaig explicar el meu descobriment del teatre? Doncs des d'aleshores ja hi hem anat dos dies més! I cada cop m'agrada més! Sempre és una sorpresa! A vegades hi ha actors, a vegades hi ha titelles, a vegades unes imatges que m'han dit que es diuen ombres xineses... De moment això és el que he vist, però els papes m'han dit que encara em queda molt per descobrir. Què bé! M'encanta aprendre coses noves.

Això és el que sé fins ara: hi ha molts tipus d'espectacles i els ordenen depenent de la manera com els fan. Per exemple, si els protagonistes són titelles, doncs és un espectacle de titelles (que es veu que també n'hi ha de moltes classes! Més grans, més petits, de cos sencer, que es mouen amb la mà, o amb fils...); si els actors canten i ballen, doncs és un musical; si ballen però no diuen res és dansa; si només canten o toquen la guitarra, el tambor o altres

.....

instruments és música; si fan riure és de pallasos; si expliquen una història com si fos real és teatre de text (dit així sembla avorrit, però què va! és com si els personatges dels contes fossin de veritat!); i també poden fer màgia, o fer que diferents coses com cassoles, llapissos o aixetes semblin persones, es moguin i parlin, o utilitzar ombres, vídeos o coses superxules gràcies als ordinadors i als mòbils i tot això (això m'ho ha explicat el papa, que li agraden molt tots aquests "caxarrets", com diu la mama). Tot hi té cabuda! Fins i tot, en poden sortir diversos en una mateixa obra. Depèn de cada companyia i de l'espectacle que es vulgui representar escollir-ne uns o altres. És fantàstic, perquè llavors són molt diferents i entres en móns nous que no t'havies imaginat mai abans.

Tinc ganes de conèixer-los tots i, quan ja els hagi vist tots, triaré el que més m'agradi. No serà una decisió fàcil, però segur que n'hi haurà un de preferit! Me'n vaig corrents a preguntar als papas quin és el més xuli per a ells. Mmmm... a veure si ho endevino, jo crec que per la mama serà el musical i pel papa la màgia! Fins la propera diari!

Tina

I tu, quin és el gènere escènic que més t'agrada? Fes-nos-ho saber escrivint un comentari aquí mateix o enviant un dibuix a club@escenafamiliar.cat.

.....

El diari de la Tina

08.04.2015

Espectacles per tot arreu!

Estimat diari, aaaaii quins nervis!! D'aquí molt poquet hi haurà una festa plena d'espectacles a la ciutat d'Igualada. Es diu 'La Mostra' i són 4 dies sencers de teatre, titelles, dansa, màgia, música... per tot arreu! Algunes obres són al carrer i altres en espais tancats, com teatres, centres cívics i escoles, que es converteixen en escenaris només per aquests dies. S'hi fan més de 100 representacions de 64 espectacles diferents, per això amb els papes i el Pau (el meu germanet gran) ja estem mirant què volem anar a veure.

Com que jo tinc 4 anys i el Pau en té 6, els papes diuen que ho tenen més fàcil, ja que poden triar entre els espectacles de l'itinerari 1, que és per als més petits: nens i nenes que tenen entre 3 i 6 anys, com nosaltres! Els altres itineraris són el 2, per a nens i nenes no tan petits que tenen entre 6 i 12 anys; el 3, per a joves d'entre 12 i 16 anys; i el 4, que és per a tothom. Jo no entenia què volia dir això de "espectacles per a tothom" i el papa m'ha explicat que significa que el poden veure des dels més petits com jo fins als més grans com la iaia, perquè

.....

tenen coses que ens agradaran a tots. O sigui, que jo hi veuré unes coses i la iaia unes altres! És increïble, no?

I a més de tot tipus de teatre, també hi haurà jocs, i tallers, i una exposició, i altres activitats...! Per exemple, ens podrem fer una foto amb els personatges de la imatge d'EscenaFamiliar.cat: la vaca, el ratolí, el gat, la girafa i l'elefant! I, alhora, ens acompanyaran a la foto alguns dels artistes que actuaran a La Mostra! Podrem estar una estona amb ells i serem com estrelles de teatre per un dia! Què guai!

Per això tinc tants nervis!!! Tinc moltes ganes que ja arribi el dia! Comença el dijous 16 i durarà fins el diumenge 19 d'abril. Ja falta poquet! T'ho explico tot el proper cop que t'escrigui, d'acord?

Tina

.....

Aniràs també a La Mostra d'Igualada, tu? Digue'ns què has triat anar a veure escrivint-nos aquí mateix o, si vols, envia'ns un dibuix a club@escenafamiliar.cat i te'l publicarem!

.....

El diari de la Tina

19.05.2015

M'encanta el teatre!

Estimat diari, crec que m'he enamorat del teatre. Com més hi vaig, més m'agrada. Recordes que et vaig explicar que aniria a una festa plena d'espectacles, a La Mostra d'Igualada? Doncs sí, hi vam anar amb els papes i el Pau i ens va agradar molt a tots!

Vaig veure unes rates gegants super divertides que feien bromes a la gent (van agafar l'esmorzar d'una nena, el patinet d'un nen... i ells van fer una cara! Però només era per riure, de seguida els hi van tornar i no va passar res). També vaig veure un senyor que s'aguantava a sobre d'una rodona de bicicleta, quin equilibri! I un espectacle de titelles que explicava de manera diferent el conte de les set cabretes i el llop, la caputxeta vermella i els tres porquets. En aquesta obra el llop no era dolent, només tenia molta gana! Pobret! Per això es volia menjar les cabretes, la caputxeta i els porquets...

.....

Tots aquests espectacles –i algun més que ens vam trobar per sorpresa mentre passejàvem per la ciutat– els vam veure al carrer, però també en vam veure a dins dels teatres. Per exemple, un que anava del Robin Hood, que saps que és l'heroi preferit del Pau? Per això vam escollir-lo i en vam sortir molt satisfets! L'endemà, només llevar-nos, el Pau es va disfressar de Robin Hood amb el vestit que va portar amb l'escola l'últim Carnestoltes. Els de la meua classe vam anar de granotes i, com que vaig veure el Pau disfressat, jo també em vaig posar el meu vestit! El papa deia que fèiem molt de riure i ens va fer unes fotos. La veritat és que hi sortim ben divertits! Ah! i també vam anar a un espectacle d'un titella molt bonic que es deia Groc.

Com em passa sempre que m'encanta alguna cosa, em vaig quedar amb ganes d'entrar a més teatres i descobrir noves històries, però els papas em van dir que ja hi hauria més dies per fer-ho. I, la veritat, és que tot el dia amunt i avall vam acabar ben cansats, perquè vam dormir tot el viatge de tornada amb cotxe!

Ah sí!! Me n'oblidava! També vam fer-nos una foto amb la imatge d'EscenaFamiliar i vam parlar amb uns actors que ens van explicar que per a ells és molt important veure que ens agraden els seus espectacles. Per això, molt sovint, acabada la funció, saluden el públic en sortir del teatre. El Pau i jo els vam dir que és una molt bona idea i que, a partir d'ara, sempre els felicitarem quan s'acabi la representació. I això és tot!

Tina

.....

Has anat mai a una fira o festival de teatre? Ens agradaria conèixer la teua experiència. Escriure-la aquí o envia'ns un dibuix a club@escenafamiliar.cat. L'esperem!

.....

El diari de la Tina

29.07.2015

De vacances

Estimat diari, ja fa unes quantes setmanes que estic de vacances del cole. No t'havia pogut escriure abans perquè als matins anava al casal d'estiu i a les tardes a la piscina! Però ara a l'agost ja no hi aniré i tindrè més temps per a mi i per anar a jugar amb les amigues.

Tinc pendent explicar-te una cosa molt xula que em va passar dissabte a la tarda. Érem a la festa major del poble veient l'espectacle d'un pallasso. D'aquells de cara blanca, nas vermell i sabates gegants! En un moment de la funció, el pallasso va demanar un voluntari entre el públic. Tots els nens i nenes vam aixecar el dit ben alt perquè ens agafés i cridàvem "Jo! Jo! Treu-me a mi!", però jo en tenia tantes ganes que crec que fins i tot vaig fer un bot i al pallasso li deuria fer gràcia i per això em va fer sortir a l'escenari.

.....

Uaaaaau! Quina experiència! De cop jo era allà al mig, a la vista de tothom, i vaig adonar-me que hi havia mooolta gent mirant. Llavors em vaig posar una mica vermella i no sabia què fer, però de seguida el pallasso em va preguntar com em deia. "Tina", li vaig respondre. Però ho vaig dir tan fluixet que m'ho va fer repetir diverses vegades perquè anés perdent la vergonya i al final ho vaig dir cridant amb el cos cap endavant, el cap cap amunt i les mans en forma de O al voltant de la boca. Deuria fer-ho molt exagerat, perquè tothom va riure de bona gana.

Després, el pallasso em va convertir en la seva ajudant. Em demanava que li portés uns aros, o un barret, o una escombra... I jo ho feia tan ràpid com podia vigilant de no ensopegar amb tots els objectes que hi havia per terra. N'hi havia un munt repartits per aquí i per allà! Quan ja ho va tenir tot, em va posar una xapa enorme d'"ajudant excel·lent" a la samarreta i va demanar al públic que m'aplaudís ben fort mentre jo tornava al meu lloc.

Va ser molt guai poder participar en l'espectacle. Per una estona vaig ser artista! Això no passa cada dia! I a més a més sempre podré conservar-ne el record, ja que tinc la xapa. La guardo a la capsa secreta dels tresors (te'n recordes? allà on hi guardo totes les coses que m'agraden) i de moment me l'he posada cada dia des de llavors. Em fa sentir bé! Com si fos un premi!

Les vacances m'agraden molt perquè hi ha molta activitat, com la festa major o fem excursions amb els papes i el Pau... El proper dia t'explico més coses, d'acord?

Tina

.....

T'han tret mai a l'escenari? Què et van fer fer? Com et vas sentir? Explica'ns-ho aquí sota o enviant-nos un dibuix a club@escenafamiliar.cat.

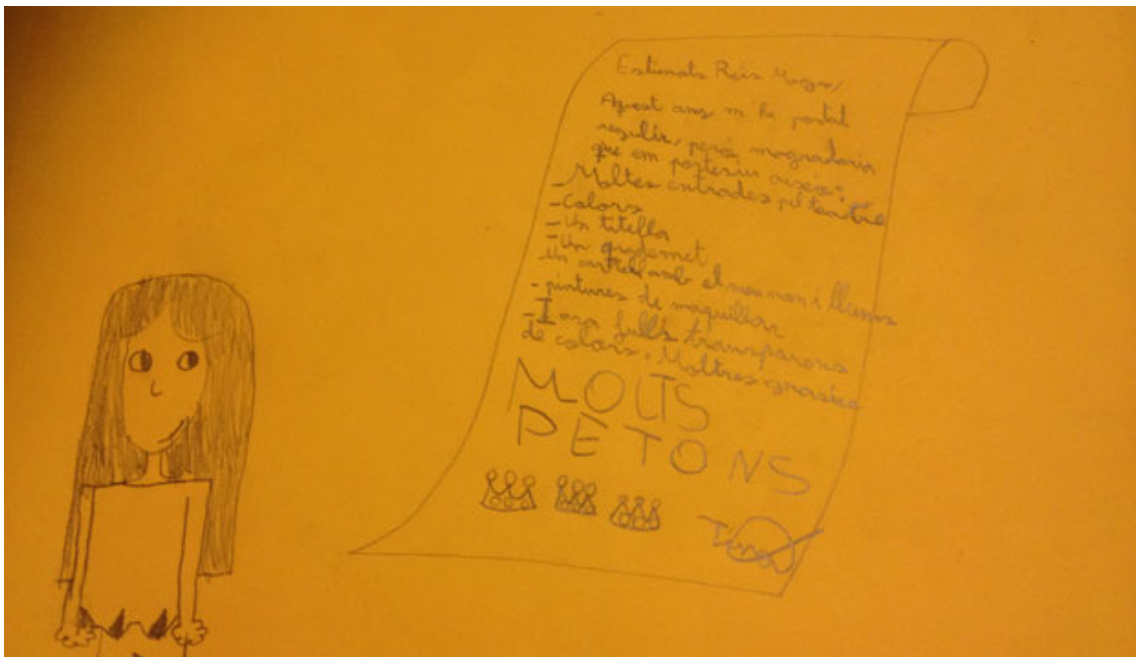
.....

El diari de la Tina

05.01.2016

La carta als Reis

Estimat diari, saps que ja he lliurat la carta als Reis Mags? M'he esmerat molt en escriure-la, fent molt bona lletra i pensant bé el que demano ja que els papes m'han dit que, encara que m'he portat força bé, potser no m'ho podran portar tot perquè tots els nens i nenes demanem moltíssimes coses! Per això m'han aconsellat que apunti les coses en l'ordre en què em fan més il·lusió i a veure què passa! ☺ Quines ganes que vinguin!

En primer lloc he demanat un munt d'entrades per anar al teatre. Així hi podré anar moltes vegades, tantes com sigui possible! Els papes han rigut molt quan els ho he dit i m'han respost que ja miraran de no omplir-se gaire l'agenda per estar disponibles!

Després he demanat una capsa de colors per poder fer-te uns dibuixos més xulos que mostrin tot el que t'explico. Ja veuràs què bonic que quedaràs! I també he demanat un quadernet nou perquè encara siguis més preciós. Si m'ho porten ho estrenaré tot de cop la propera vegada que t'escrigui. És un regal per als dos! Espero que t'agradi!

Què més he demanat...? Ah sí! Un cartell amb llums al voltant amb el meu nom per enganxar a la porta de la meva habitació. Així com si fos una actriu i fos el meu camerino! Si me'l porten, genial; i, sinó, me'l podré fer jo mateixa amb els colors que m'hauran dut! Serà dibuixat, però el faré tan bé que ja servirà!

I també m'agradaria que em portessin un titella per aprendre a fer-lo moure, i pintures de la cara per maquillar les nines quan les faig actuar, i teles per vestir-les de personatges diferents, i papers transparents de colors per posar damunt de la llanterna i, així, fer il·luminacions superoriginals en les meves funcions!

I encara he demanat unes quantes coses més, però ja són les últimes de la llista i crec que no m'ho portaran... Si em duen tot això ja estaré més que contenta i espero que, així, altres nens i nenes que, com jo, han fet la carta puguin rebre els seus regals!

Aviam si la propera vegada que t'escrigui ho faig en un diari nou i explicant-te els nous espectacles que hagi vist!!!

Visca els Reis Mags d'Orient!

Tina

Què els has demanat tu als Reis? Ens farà molta il·lusió si ens ho expliques a club@escenafamiliar.cat.

El diari de la Tina

14.06.2016

Per fi arriba l'estiu

Estimat diari, estic supernerviosa supercontenta i supertoot! Ja s'acaba el curs i amb els papas i el Pau ja estem planificant les vacances d'estiu. Els papas diuen que no marxarem a l'estranger, però que farem moltes sortides per Catalunya i no ens avorrirem gens. Llavors els he preguntat si podrem anar a veure espectacles, que ja saps que és el que més m'agrada, i m'han dit que sí, que és clar, que justament a l'estiu tindrem més temps per anar-hi i que s'organitzen un muunt de festivals.

En tinc moltes moltíssimes ganes! En vull veure de tots els tipus i a tot arreu per conèixer teatres nous i també a les places i carrers del pobles i ciutats, que ara que fa bon temps ve molt de gust estar a l'aire lliure! (i si és menjant un gelat millor, tot i que potser durant

.....

l'espectacle millor no fer-ho, perquè com que no trec els ulls de l'escenari em tancaré segur i em perdré coses... Sí, sí, decidit: durant la funció estaré concentrada, com sempre, i així ho veuré tot i m'agradarà més).

Ahhh, i no t'ho vaig dir! Ja tinc 5 anys! La festa d'aniversari va ser molt divertida. Van venir a casa les meves amigues Marta, Carla i Laura i vam estar ballant tota la tarda al menjador fins que no vam poder més i, per recuperar forces –com va dir la mama–, ens vam cruspir tot el pastís de xocolata (bé, el Pau i els papes també en van menjar eh). Després vam estar pintant amb els colors que em van portar els Reis. Al final sí, me'ls van portar! I també el quadernet. Per això ara ets encara més bonic. No trobes? Espero que t'agradi ☺

Prometo escriure't més sovint, que ara feia temps que no ho feia. Em sap greu... El proper dia t'explico quin espectacle he vist i què m'ha semblat. Ho faré ràpid perquè no se m'oblidi. Fins aviat!

Tina

Aprofites les vacances d'estiu per veure més espectacles? Quins t'agraden més? Explica'ns la teva experiència a sota d'aquestes línies o envia'ns un dibuix a club@escenafamiliar.cat. La Tina estarà molt contenta de llegir-te i tots els del Club EscenaFamiliar també!

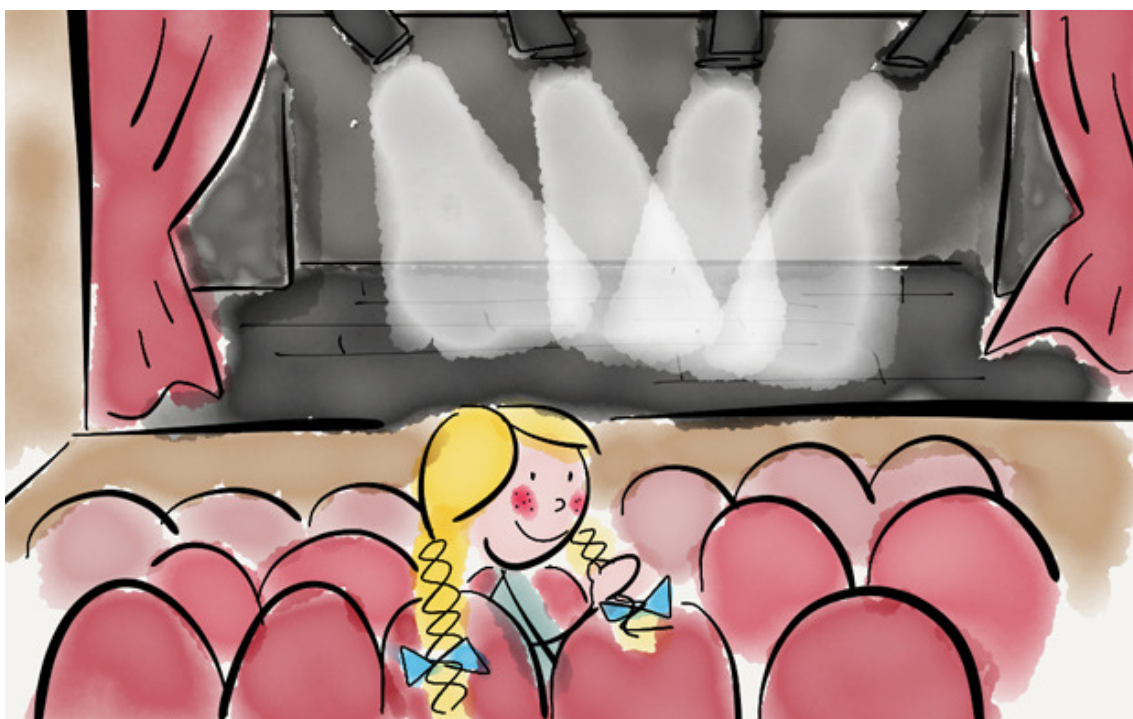
.....

El diari de la Tina

26.07.2016

L'espectacle 'Contarelles'

Estimat diari, com et vaig prometre l'últim dia, avui t'explicaré què m'ha semblat l'últim espectacle que he anat a veure. Es titula 'Contarelles' i són molts contes junts explicats amb uns titelles. Molt xulo! El fa la companyia L'Estenedor Teatre amb un actor que és un senyor gran amb una barba molt grossa i grisa però gens avorrit, tota l'estona feia bromes i parlava amb nosaltres, el públic. Ens feia preguntes, feia que els personatges ens diguessin coses o cantava i ens hi afegíem perquè ens sabíem les cançons....

Hi havia diferents contes. A veure: un era d'un ratolí que tenia molta molta molta gana i es pensava que la lluna era una formatge de bola! Saps? Com que era tan rodona! Pobret, és que

.....

tenia molta gana. Llavors, és clar, es va menjar la lluna i va ser tot un daltabaix pel protagonista de la història, perquè ell estava enamorat de la lluna i quan va veure que no hi era. Uiiii, no s'ho podia creure! Però al final tot va acabar bé, la lluna va tornar al seu lloc i el ratolí va aconseguir els seus formatges i, així, no tenir mai més al·lucinacions per culpa de la gana.

Mmmm.... què més, què més. Ah sí! També va explicar un conte d'un rei que perdia la seva espasa de plata, però per sort el seu fill, que era molt espavilat, s'empescava una aventura per recuperar-la. Això em va fer pensar que a vegades les coses semblen molt difícils, però sempre hi ha alguna manera de fer que surtin bé. O esforçant-nos molt o demanant ajuda, que no passa res per fer-ho. Un dia t'ajudaran, un dia ajudaràs tu.

I vaig riure molt amb l'últim conte! Era de tres germans que eren molt ganduls. El seu pare estava molt malalt i, abans de morir, els volia fer un regal. Però és clar, com que eren tres germans i el regal no es podia repartir, havia d'escollir a quin dels tres li donava. Per decidir-ho va dir que el regal seria per qui fos el més gandul de tots. I tots tres ho eren molt! Anaven dient totes les coses que els feien mandra, però un no va fer ni això, va dir que li feia mandra pensar quina cosa li feia mandra. Va ser massa! I parlava molt a poc a poc, com si s'adormís, com si parlar el cansés molt... "Però quin gandul està fet", vaig pensar! I el seu pare va pensar exactament el mateix, perquè va decidir que el regal seria per a ell.

Els personatges dels titelles em van agradar molt. Estaven molt ben fets. Eren bonics i portaven uns vestits que els quedaven molt bé. Els decorats també em van agradar. Eren diferents objectes que sortien a la història a sobre d'un teatret i al darrere hi havia amagat l'actor, que a vegades es deixava veure, quan parlava amb nosaltres.

Me n'enduc un molt bon record i la recomanaré a la Marta, la Carla i la Laura perquè no se la perdin i així en podrem parlar a l'hora del pati.

El proper dia te n'explico una altra!

Tina

.....

Ens agradaria conèixer la teva opinió sobre els espectacles que has vist. Ho pots fer escrivint un comentari aquí mateix o, si vols, amb un dibuix que ens pots enviar a club@escenafamiliar.cat.

.....